

*arany pontként mindegyik élet?
Van ilyen felbő? Nem tudom.
Kikapcsolom a gépet.*

KERBER BALÁZS

A gyöngyfüzér hossza

*Szavak vannak a tájbajlatokban, változó
formák, amiket nem lesz hangom
megtölteni. Sok déli gyümölcs, messzi
szigeten termő, a tenger semmisége,
lágysziszegés, mint egy-egy koszolódó
napszak, dombok alján vörös, a tetőn
sárga, hosszú nyaláb hull. Ajtó nyílik,
dobogó kör a kinti kép. Találomra száll
egyik alak, hogy magát a másikba öltse,
így nyer örömteli ízt. A kép széle, farka,
hosszú nyíl, váratlan reggel. A zöldellő
arc és a telt hegy. De ez is lassan semmi,
a víz csak kék csík, a nap szeme csukva,
kövekről lesiklik a fény, a tájat bezárták.
Hunyorog a domb, halványan néz a sziklák
köze, bökkent bánat, higgadt gyengülés.
Vannak ruhák, frissítő és unalmas betűk,
egyiknek görbéje szinte pálya, a másik
dermedten tiszta szár, lila kaftán, régi dalok.
Merülnek fel egymás után, árnyalatok
bukdácsolnak, mint gyöngyön a lágysziszegés
és erős színek nyáron, egy vásárban.
Bódult fejjel nézek, mint akit megült
a levegő, agyam fölött kába légrétegek,
pár vidám csillanás, pár szorongattatás.
Most...árva énekelem, mi vagy te? Mintha
úsznék és felbuknék, de a jelzések vékony
törésein túl nincs több támpont. Tájelemek
harmóniája, bejárható termék, a rét egy
hosszú sál. A fű is hullám, és ha összeszedem
magam, a nyelv még bírja a lépést.*